

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard. Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Nu kunne jeg jo fristes til at sige, hvad det er, hr. Morten Østergaard mener, og det vil jeg så gøre i en fortsættelse af besvarelsen af hr. Jørgen Arbo-Bæhrs spørgsmål.

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr har selvfølgelig ret i, at man i teorien kan lave en forlængelse, også fra 2009-11, men det kræver nogle helt særlige forhold. Det er ikke noget, man bare kan tilrettelægge. Det kræver vist, at der skal kunne dokumenteres nogle særlige negative udsving på det danske arbejdsmarked, og det er der ikke meget der tyder på. Derfor er der både i forligskredsen og også blandt arbejdsmarkedets parter en almindelig forståelse af, at den i øvrigt særdeles udmærkede østaf tale bliver udfaset frem til 2009.

Når jeg siger, at det er en særdeles udmærket aftale, hænger det jo sammen med, at vi netop med en overgangsordning har sikret to ting: dels at der bliver sat fokus på arbejdsmarkedet, dels en sikring af, at de østeuropæere, og det er den anden positive ting, som har været velkomne i Danmark fra dag et og har kunnet arbejde i Danmark på fuldstændig lige vilkår med alle andre, der bor her i landet, har været her under overenskomstnæssige vilkår.

De to ting, vi har sat fokus på, er altså ligeværdig behandling af østeuropæere, når de er i Danmark, og retten til, at de kan komme her. På samme måde, som dansk arbejdskraft jo igennem generationer har rejst ud i verden og arbejdet i andre lande, skal vi selvfølgelig også åbne det danske arbejdsmarked op.

Det, der ligger i den overgangsordning eller udfasning, som vi laver nu, er jo, at vi kan konstatere, at inden for en række områder, altså primært områder, der er overenskomstdækkede, er der et godt, velfunderet fagretligt system, som gør, at en forhåndsgodkendelse vil være tilstrækkelig, så man ikke pådutter virksomheder unødige bureaukratiske foranstaltninger i forbindelse med en godkendelse. De får som sagt en forhåndsgodkendelse, og så kan en eventuel uoverensstemmelse klares via det fagretlige system af de faglige organisationer og tillidsrepræsentanterne.

Det gør så, og det er så der, hvor vi har foreslået, at man laver en forhåndsgodkendelse af de overenskomstdækkede virksomheder, at

myndighederne kan sætte fokus på de områder, hvor vi ved at der er problemer. Det er primært inden for gartneri, landbrug og på transportområdet, og det er så det, som vi vil bruge kræfterne på her i den sidste del af overgangsperioden.

Så er det klart, at er der områder, hvor tingen kører fint, og hvor der i øvrigt er mangel på arbejdskraft, kan man udfase den tidligere. Jeg er jo fuldstændig enig i, at vi ingen interesse har i kunstigt at køre en overgangsregel frem til 2009, hvis den ikke har en værdi, og så lave et break fra dag til dag, men derimod må forsøge at gøre det så glidende som overhovedet muligt, sådan at vi mere og mere fokuserer på de områder af arbejdsmarkedet, hvor der virkelig er problemer, mens vi på de områder, hvor der ikke er problemer, laver nogle lempelige ordninger.

Med den argumentation og den bevæggrund kan SF støtte det af regeringen fremsatte forslag.

KI. 16.50

Formanden:

Tak til hr. Ole Sohn. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil godt starte med at rette en misforståelse, som hr. Bent Bøgsted gjorde sig skyldig i:

Hvorfor er det egentlig, at Enhedslisten ikke er med i en aftale, som forsøger at forsvare de danske overenskomstnæssige løn- og arbejdsforhold på det danske arbejdsmarked over for et pres udefra?

Det er der én hovedgrund til, og det er, at den oprindelige østaf tale indeholdt en diskriminerende bestemmelse, som der var en risiko for kunne komme til betyde, at selve intentionerne i aftalen ville blive undergravet. Det var bestemmelsen om, at østarbejdere, som kom til at arbejde på de her betingelser, under ingen omstændigheder fik mulighed for at optjene dagpenget eller fik mulighed for at modtage kontanthjælp i Danmark, hvis de blev fyret fra deres arbejde.

Det var selvfølgelig en diskrimination over for de her mennesker. Det ville være en forhindring for, at de kom i kontakt med fagbevægelsen via en a-kasse, og det ville først og fremmest stille dem i den uheldige situation, at blev de fyret, ville de i den efterfølgende periode, hvor de havde ret til at opholde sig i Danmark for at søge nyt arbejde, skulle leve af nul kroner og nul øre. Det er der ingen mennesker der kan, og så